

ת"פ 48190/04/21 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו דחל

בית משפט השלום ברמלה

22 נובמבר 2022

ת"פ 48190-04-21 מדינת ישראל נ' אבו דחל

לפני	כבוד השופטת אילה אורן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	מחמד אבו דחל
הנאשם	

גזר דין

1. הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני, בכך שהסיע 12 תושבי הרשות הפלשתינאית מבלי שהיו ברשותם אישורי כניסה או שהייה בישראל כדין, מתוכם שני קטינים בני 15 ושני תינוקות בני שנה. כמות הנוסעים ברכב הייתה מעל למותרת, הם הושבו ללא חגורות בטיחות, ואחד התינוקות הונח בסל-קל על רצפת הרכב. משכך הורשע הנאשם בעבירה של הסעת שלושה תושבים זרים או יותר, לפי סעיף 12א(ג)(1)א(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל"), ובעבירה של הסעת ילד שטרם מלאו לו 3 שנים שלא במושב בטיחות, בניגוד לתקנה 83א(ב)(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.
2. בהתאם להסכמת הצדדים נדחה דיון הטיעונים לעונש לשם קבלת תסקיר מאת שירות המבחן. התסקיר מיום 20.9.2022 התייחס בקצרה לנסיבות חייו של הנאשם, לנטילת אחריות מצומצמת למעשיו, ובסופו נמנע השירות מהמלצה טיפולית בנאשם בהעדר בשלות מצדו, והמליץ על ענישה של מאסר בעבודות שירות כדי להציב בפני הנאשם גבול.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה עוה"ד טל נעים ועוה"ד הדס פרידמן טענו שבמעשיו פגע הנאשם בזכותה של המדינה לבחון את הבאים בשעריה, וכי הסעת שוהים בלתי חוקיים בהיקף שכזה עולה לכדי נסיבות מחמירות בשלן יש לקבוע מתחם ענישה שנע בין 8 חודשי מאסר ועד 20 חודשים (בתמיכה לכך הפנו ב"כ המאשימה לת"פ (ב"ש) 23077-08-20 **מדינת ישראל נ' אלקיעאן** (20.9.2022); ת"פ (נתניה) 60897-10-17 **מדינת ישראל נ' יאסין** (11.6.2019)). לעניין העונש הגישו ב"כ המאשימה את הרישום התעבורתי של הנאשם, הכולל הרשעות רבות, ועתרו להשתת עונש מאסר בפועל למשך שנה, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה ופסילה על תנאי. תוך כך עתרה המאשימה לחלט את הרכב ששימש את הנאשם לביצוע העבירה.
4. ב"כ הנאשם עוה"ד ראיס אבו סייף, טען כי נסיבות העבירה מקלות, משום שהנסיעה הייתה קצרה ביותר, ובמהלכה הסיע הנאשם נוסעים שהם בני משפחה אחת, שמטרתם הייתה לבלות בפיקניק, ולכן הם וילדיהם לא העמידו בסיכון איש. בנוגע למתחם העונש ההולם הפנה ב"כ הנאשם לאסופה רחבה של פסיקה (לחלקה אתייחס בפירוט בהמשך), וטען שהמתחם נע בין 3 חודשי מאסר ועד 6 חודשים שיכול שירוצו בעבודות שירות, ובמקרים המחמירים בין 7 ל- 8 חודשי עבודות שירות.

עמוד 1

5. לענין גזירת העונש הפנה הסניגור לנסיבותיו האישיות של הנאשם שמתמודד עם כוויות קשות שנגרמו לו בילדותו, לנטילת האחריות על מעשיו ולכך שהוא נעדר עבר פלילי מכל סוג, ועתר לגזור את עונשו לעבודות שירות ברף נמוך, ולקנס חלף חילוט הרכב בשים לב שמדובר בטרנזיט מודל 2010 ששווי 15,000 ₪, והופקדה ערבות תחתיו בעת שחרורו לחזקת הנאשם.

6. הנאשם בדברו האחרון, אמר שהוא מבין שעשה טעות והיא לא תחזור.

גזירת העונש

קביעת מתחם העונש ההולם

7. כניסתם של מי שאין ברשותם אישורי שהייה בישראל פוגעת ביכולתה של המדינה לבחון את הבאים בשעריה ולהציב תנאים לכניסתם, ובהסעה של אלו יש פוטנציאל של פגיעה בביטחון המדינה והציבור, ומכאן החומרה היתרה שנקבעה בפסיקה ובהוראות החוק למי שמסיעים שוהים בלתי חוקיים (רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (5.5.2009)).

8. עיון בפסיקה הנוהגת בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים לישראל בנסיבות מחמירות בדומה לענייננו, מצביעה על ענישה שתחתיתה בעונש מאסר בעבודות שירות ועד עונשי מאסר ממש, לצד ענישה נלוות, כדלקמן:

א. ברע"פ 5094/20 **זנאדה נ' מדינת ישראל** (30.7.2020), נדון נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של הסעת שני שוהים בלתי חוקיים אותם ביקש להכניס למדינת ישראל אך עוכב במחסום. שירות המבחן המליץ להסתפק בקנס ובענישה צופה עתיד, משנקבע כי הנאשם אינו כשיר לביצוע עבודות שירות מטעמים רפואיים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ל- 7 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 60 ימי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש ובקשה לרשות ערעור נדחו.

ב. ברע"פ 2057/19 **מרזוק נ' מדינת ישראל** (21.03.2019), נדון נאשם שהורשע בהסעתם והעסקתם של חמישה שוהים בלתי חוקיים (שלושה למשך חודש, ואחד במשך חודשיים ואחר לשבועיים). כן הורשע בהסעת השוהים הבלתי חוקיים בכל יום מהמחסום למקום עבודתם בישראל. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה של מאסר על תנאי ל- 8 חודשי מאסר בפועל, וגזר את דינו של הנאשם לשל"צ בהיקף של 120 שעות לצד מאסר על תנאי. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל כך שהעונש הועמד על 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, קנס בסך 5,000 ₪, מאסר על תנאי ופסילת רישיון נהיגה למשך 4 חודשים. בקשת הרשות לערער נדחתה.

ג. ברע"פ 2572/16 **סויסה נ' מדינת ישראל** (6.4.2016) (פסיקה שהגיש ב"כ הנאשם) נדון נאשם שהורשע בשתי עבירות הסעת שוהים בלתי חוקיים, בהזדמנות אחת הסיע ארבעה תושבים זרים, ובשנייה שלושה תושבים זרים מתוך השטחים אל תחומי מדינת ישראל. לאחר שנקבעו שני מתחמים שונים בין מספר חודשי עבודות שירות ועד 12 חודשים ו- 18 חודשים (בהתאמה לכל אישום), נגזר דינו של הנאשם ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על

תנאי, קנס בסך 2,500 ש"ח ופסילה למשך 6 חודשים, ופסילה על תנאי. ערעור על חומרת העונש ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ד. ברע"פ 3967/18 **סיאד נ' מדינת ישראל** (12.8.2018) (פסיקה שהגיש ב"כ הנאשם), נדון עניינו של נאשם שהסיע שישה שוהים בלתי חוקיים, ובית משפט השלום ברמלה קבע מתחם עונש שנע בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר בפועל, וגזר על הנאשם צו מבחן, בהמשך לתסקירים חיוביים שהעידו על שיקום. ערעור שהגיש המדינה על קולת העונש התקבל, כך שהושת על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד רכיבה ענישה נוספים, ומתחם העונש אושר. בקשה לרשות ערעור שהגיש נדחתה.

ה. ברע"פ 4062/17 **אלקואעין נ' מדינת ישראל** (19.6.2017), נדון נאשם שהורשע בהסעת חמישה שוהים בלתי חוקיים. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר. בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, נגזר עונש חורג לקולה מהמתחם כך שמאסר מותנה למשך 8 חודשים הוארך, והוטלו עליו 400 שעות של"צ, קנס בסך 10,000 ₪, הופעלה התחייבות בסך 15,000 ₪, פסילת רישיון הנהיגה למשך שנה וחילוט מכוניתו. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, התקבל ונגזרו על הנאשם מאסר בפועל למשך 5 חודשי מאסר, התנאי הופעל בחופף, כך שהנאשם נדון ל- 8 חודשי מאסר בפועל. הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

ו. ברע"פ 7726/13 **נסאסרה נ' מדינת ישראל** (8.1.2014), הורשע הנאשם בעבירה של הסעת ארבעה שוהים בלתי חוקיים. בית משפט השלום גזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ ופסילת רישיון הנהיגה למשך 6 חודשים. ערעור ובקשה לרשות ערעור על חומרת העונש נדחו.

ז. בעפ"ג (י"ם) 40693-09-21 **גאבר נ' מדינת ישראל** (12.5.2022), נדחה ערעור שהגיש נאשם על עונש שהושת עליו בגין הסעת שישה שוהים בלתי חוקיים, והוא נדון ל- 6 חודשי עבודות שירות, מאסר אל תנאי פסילת רישיון למשך 8 חודשים וקנס בסך 8,000 ₪, לאחר שנקבע מתחם עונש שנע בין 3 חודשי מאסר ועד שנת מאסר בפועל.

ח. בעפ"ג (י"ם) 16815-05-15 **אבו ליל נ' מדינת ישראל** (10.6.2015), הגיש נאשם שהורשע עפ"י הודאתו בהסעת 13 שוהים בלתי חוקיים ברכב, כשחלקם ישבו על הרצפה. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 5 חודשי מאסר ועד 20 חודשי מאסר, ובהתחשב בכך שהוא בן 53, נעדר עבר פלילי, שלקח אחריות מלאה על מעשיו והתקבלו בעניינו תסקירים חיוביים, נגזר דינו ל- 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס ע"ס 8,000 ₪, לצד פסילה בפועל ועל תנאי. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחה.

9. ולעניינו, הנאשם הסיע ברכב טרנזיט 12 שוהים בלתי חוקיים, חלקם ילדים ותינוקות, כשכל הנוסעים לא היו חגורים. אף אם אניח שהנוסעים תכננו לערוך פיקניק ותו לא, הרי שמספר השוהים הבלתי חוקיים שנסעו ברכב

היה גבוה, ולכן הפגיעה בערכים המוגנים לא מבטלת. מטעמים אלו ובהתחשב בפסיקה הנוהגת מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודש מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשים.

גזירת העונש בתוך המתחם

10. הנאשם בן 33, נשוי ואב לשני ילדים בני 3 ו-4, עובד כמאבטח ונהג הסעות, נעדר עבר פלילי מכל סוג, הודה בכתב אישום מתוקן, לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה. מדובר באירוע יחיד בו הייתה לנאשם מעורבות בעבירה זו ובכלל.

11. הנאשם עבר בנערותו תאונה קשה, הוא נכווה בפלג גופו העליון, כפי שניתן היה להתרשם מהצלקות הקשות גם בדיון, והוא מוכר כנכה. לפני שנים עבר תאונת עבודה שהצריכה טיפולים ממושכים (2/ט).

12. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם לקח אחריות חלקית למעשיו והתייחסותו היו מעורפלות ומטשטשות, משכך התרשם שירות המבחן כי הנאשם מצמצם מחומרת מעשיו. כמו כן שירות המבחן עמד על קיומו של סיכון מסוים במצבו של הנאשם, בין היתר בשל עברו התעבורתי המכביד למדי (1/ט) ובשל עמדתו המקלה ביחס לעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים. כן העריך שירות המבחן כי הנאשם אינו בשל לבחינה עצמית, ולא מתאים להשתלב בטיפול.

13. הנסיבות האמורות נזקפות לטובת המבקש, למעט הרישום התעבורתי, ובשל השילוב בין השיקולים לקולה וחומרה היה מקום לקבוע את עונשו מעט מעל לתחתית המתחם. עם זאת, החלטתי ליתן משקל רב לנסיבותיו של הנאשם לקולה, בדגש על מצבו הרפואי כעולה גם מהתיעוד שהוגש, ולכן אמקם את עונשו בתחתית מתחם הענישה.

14. בנוגע לבקשת המאשימה לחילוט הרכב ששימש לביצוע העבירה, בשים לב לבקשת ב"כ הנאשם להימנע מחילוט הרכב והיות שמדובר ברכב ישן משנת 2010, אורה על חילוט 6,000 ₪ מתוך ההפקדה שהופקדה, תחת חילוט הרכב.

אשר על כן אני גזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 8 חודשים שירוצו בעבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות ביום 8.1.2023 בשעה 8:00 ביחידת ברקאי, שלוחת רמלה שב"ס.

ב. מאסר מותנה למשך 4 חודשים והתנאי הוא שנאשם לא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל, למשך 3 שנים מסיום ריצוי עבודות השירות.

ג. קנס בסך 8,000 ₪, שישולם ב- 8 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.1.2023.

ד. חילוט בסך 6,000 ₪ מתוך הערובה שהופקדה להבטחת חילוט הרכב (ה"ת 27700-09-20) (לבקשת הנאשם

יתרת ההפקדה, בסך 3,000 ₪ תקוזה לטובת הקנס, והיתרה תשלום ב- 8 תשלומים).

ה. פסילת מותנית למשך 6 חודשים מנהיגה, אם יבצע הנאשם עבירה בה הורשע למשך 3 שנים מהיום.

ניתן צו כללי למוצגים.

ככל שקיימות הפקדות נוספות בתיק, בהסכמת הנאשם, הקנס יקוזז מההפקדה והיתרה תושב לו כפוף לכל מניעה חוקית לרבות עיקול.

מובהר לנאשם חובת ביצוע עבודות השירות ועמידה קפדנית בכללים, אחרת יכול שיופקע עונש עבודות השירות והנאשם ישא את עונשו במאסר ממש.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז לוד בתוך 45 ימים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ח חשוון תשפ"ג, 22 נובמבר 2022, בנוכחות ב"כ המאשימה, עוה"ד עדי בן-חיים ועוה"ד קרן פינקלס הנאשם ובא כוחו, עוה"ד ראיס אבו סייף.